Vermoeid HSV 15-1 incasseert eerste nederlaag

Laten we zaterdag 10 maart bestempelen als de dag van de nederlagen van de aanstaande kampioenen. PSV wordt met 5-0 afgedroogd door Willem II en HSV laat zich vernederen door SVW27 met 6-1. Laten we zaterdag 10 maart bestempelen als het begin van de voetballente en er vanuit gaan dat de jongens van HSV15-1 nog teveel op winterse omstandigheden ingesteld waren. Laten we zaterdag 10 maart bestempelen als de dag die een jaar lang te boek zal staan als de dag dat HSV 15-1 voor het laatst verloren heeft.

Dat neemt niet weg, dat de 6-1 nederlaag pijn deed, vooral omdat een ommekeer ten gunste van HSV er deze wedstrijd nooit ingezeten heeft. Al vanaf de zevende minuut werd er tegen een achterstand aangekeken en het van de zon genietend publiek voelde toen al aan, dat het niks meer zou worden die dag. Dat had alles te maken met de legio mogelijke redenen waarom er dit keer geen geloof was in deze anders zo goed lopende doelpunten machine. Zo was de verslaggever HdV uit Heiloo, die de spelers van dit team steevast "ONZE HELDEN" noemt, voor het eerst sinds jaren ziek thuis gebleven. Dan wordt het toch moeilijk voor deze jongens om zich als helden te gedragen. Dan was er het overvolle programma van HSV de afgelopen week: een zware moeizaam gewonnen doordeweekse wedstrijd, voor de kern van het team een zaalvoetbalwedstrijd en dan nog eens op zaterdag na een lange reis naar het verre Heerhugowaard tegen een nog ongeslagen team moeten spelen.

Dan was er nog de mentale dreun van de plotselinge opname van Bor in het ziekenhuis, die in deze wedstrijd node gemist werd (gelukkig is Bor bij het verschijnen van dit verslag al weer ontslagen uit het ziekenhuis). Ook was er de grensrechter, duidelijk behorend tot het team 15-1 van SVW27, die een ernstige spelregeldementie-aanval bleek te hebben tijdens deze wedstrijd en die alleen met intensieve coaching van Richard Spit enigszins in de hand te houden bleef.

Gedurende de wedstrijd bleek dan ook nog eens dat Mats met een onderbeen en een polsblessure moest uitvallen, Berend moest stoppen vanwege onder andere hak-achtige probleem, David een vervelende bloedneus-stop moest inlassen en Ruben oververmoeid bleek te zijn. Tel daar de mogelijke door Trump veroorzaakte handelsoorlog, wat toch ook in de hoofden van deze jongens gespeeld zal hebben en het is duidelijk dat dit een kansloze missie was. Met een ruststand van 2-0 was er nog enige hoop, ook al kunnen we zeggen dat de twee doelpunten toch wel te wijten waren aan niet adequaat optreden van de beide Lucassen, David en Niels (kortweg de verdediging) en een overlopen middenveld.

Na een naar horen zeggen Advocaat-achtige donderspeech van Martijn in de rust leek er even een ommekeer te komen in de tweede helft, maar helaas de donderspeech was na precies 10 minuten uitgewerkt, het moment van de 3-0. Na de 3-0 droop de vermoeidheid en onzorgvuldig erbij HSV nog meer vanaf, ook al bleven de (tijdelijk ex-)helden het wel proberen en waren er zelfs enkele serieuze kansen, die helaas afgewisseld werden door 2 doelpunten aan de andere kant in de 13e en 17e minuut. Daarna kon er toch nog genoten worden van een korte opleving van de ook vermoeid ogende Raúl, die met een Berghuis-achtige actie de 5-1 scoorde met zijn minst ontwikkelde (rechter) voet. Ondanks verwoede pogingen van onder andere Akar, Lucas vd H en Piet bleef het bij dat ene doelpunt en moest er helaas nog een zesde tegentreffer geïncasseerd worden. De 6-1 vergeten we dus maar snel en laten we het zien als een ongelukkig incident op weg naar een glorieus kampioenschap.